

בשנת תרע"ו כבדוני גבאי בית הכנסת, בית יעקב בשכונת בית
 ישראל הישנה, להתפלל אצלם, מוספים בראש השנה ויום הכפורים, וכן
 תפלת ליל יום הכפורים. קבלתי ההזמנה, שלא על מנת לקבל פרס, ורק
 כמנהג הימים ההם, שלחו לי קודם ראש השנה רוטל סוכר, ואוקיה אחת תה,
 ורוטל יין טוב, למען ישתה החזן ויהיה קולו צלול בתפלתו. הרב של בית
 הכנסת והגבאי הראשי היה רבי ליב הירשער דיין דמתא, ועל סיו היה כל
 הסדר בבית הכנסת, בעניני התפלות וזמני התפלות. הוא הגהיג להתפלל בראש
 השנה ויום חכפורים בהשכמה, מיד כשהאיר היום, ולומר כל הפיוטים, עד
 אחד לא נעדר, והיו מאריכים בתפלות ראש השנה עד שעתיים אחר הצהרים.
 היו אנשים שהתרעמו על שמתחילים בשעה מוקדמת וכן היו צעירים שהתנגדו
לאמירת כל הפיוטים, אולם אף אחד לא ההין לומר דבר לרבי ליב, כי ידעו

שלא יפעלו מאומה. בשנה זו שכיבדו אותי להיות השליח ציבור ספרו לי
 האנשים והצעירים שהם מצטערים על אריכות זמן התפלה. הלכתי לרבי ליב
 לפני ראש השנה ואמרתי לו: יש לי בקשה מכבודו. אמר: שאל, בני, שאל.
 אמרתי: היות שקשה עלי לקום בשעה מוקדמת לאור היום, וכיון שבין כך
 אין מתפללים כוונתיקין עם הנץ החמה, על כן בקשתי שיתחילו להתפלל עם
 הנץ החמה או חצי שעה אחר כך, ועל ידי זה יבואו הכל קודם התפלה,
 ויתפללו כראוי ולא תפלה חטופה. מפקחותו וטוב לבו נענע לי בראשו ואמר:
 בשבילך אני מוותר על הנהוג כמה שנים. בראש השנה ערבית הוקרו בשם
 מורנו הרב אריה ליב: זמן התחלת התפלה בבקר יהיה בשעה פלונית. כל
 הקהל הודה לי על זה. נערים אחדים מבני המתפללים, התנדבו לעזור לי
 במקלה. כשהגיעו לפיוטים שבין מלכיות וזכרונות ושופרות — שרבים אינם
 אומרים אותם — ורבי ליב התחיל לומר בקול רם. נחתי כשלשה רגעים
 והתחלתי לומר זכרונות וכן שופרות. נשתתקו הקהל וגם רבי ליב. גמרתי
 התפלה ורבי ליב לא אמר לי דבר. וכן עשיתי גם ביום השני. ביום השני
 הזמין אותי אחד מידידי מן המתפללים — שהיה אח עמי גם באחוה —
 שאסור לביחו קודם תקיעת שופר לשחות קפה עם חלב. אולם יראתי שמא
 יקסיד עלי רבי ליב. אחר קריאת התורה, בשעת הפסקה, קודם תקיעת שופר
 נגשתי לרבי ליב בשאלה, היות שאני רוצה לשחות כוס קפה. אם אשתה
 קודם תקיעת שופר או אחר תקיעת שופר. הוא הבין ששאלה זו אינה אלא
 נטילת רשות, ואמר בטח קודם תקיעת שופר. באותה שנה מת אחי ביום י"ט
 אלול (כמבואר לעיל) והייתי בראש השנה בתוך השלשים, אמר אחר הסליחות
 ליום ראשון ובראש השנה התפללתי אני (רבי ליב אמר כיון שראש השנה מבטל
 שלשים ואין אחר מותר לי להתפלל). התפללתי שלש שנים רצופות בראש
 השנה ויום הכפורים תפלת המוספים בבית כנסת זה עד שנסעתי לחוצה לארץ.